

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Quid faciendum post communionem. Cap. XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

sanctam ipsius impecantiā imitando ad Dei formā
& immaculatum statum cōtendere, hac namq; ratione
prout nobis congruit, similitudinem suā communicabit.

80.
L. 4. c. 49.
In fin. diu.
pict.

Cū S. Gertrudis in Missā, legēdo tribus vicibus,
Laudate Dominum omnes Sanctos, vt merita dignitatum
suarum pro se offerent Domino, quōd per illa, dignē pre-
parata acceret ad susceptionem viuifici Sacramenti: &
ad secundum Laudate, similiter oraret B. Virginem, &
ad tertium Dominum Iesum; Beata Virgo ad inuoca-
tionem sui exurgens, stetit in conspectu Sanctissime Tri-
nitatis, offerens pro eā merita placidissimarum dignita-
rum illarum, quibus ipsa in die Assumptionis sue supra
omnem humanam & Angelicam dignitatem prepara-
ta, ipsi summē complacuit; sicq; cum maximā blandi-
tate, quasi cedens loco, innuit anima, dicens: Veni electa,
& stā in loco meo cum omni persusione virtutum, qui-
bus ego aspectum semper veneranda Trinitatis in mei
placentiā inclinaui, vt & tu similiter, quantum est tibi
possibile, complacitas ipsi Beatissime Trinitati. Ad quod
ipsa stupefacta, cum maximā deiectione sui respondit:
Et quibus, inquit, Regina glorie, hoc meritū poterō?
Que respondit: Cum tribus vicique ad hoc habitaberis.
Primo ora per illam innocentissimam puritatem
(quam Filio Dei in vtero meo virginali placitam man-
sionem preparavi) vt emunderis mea precibus ab omni
maculā. Secundo, orabū, per profundissimam illam hu-
militatem, ob quam super omnes Choros Angelorum
& Sanctorum merui exaltari: vt suppleantur omnes
negligentia tua. Tertio, deprecare per amorem illum in-
estimabilem, qui me inseparabiliter Deo conglutinavit,
vt praestetur tibi copia diuersorum meritorum.

Quocirca hi quoque actus possunt esse pul-
chra preparatio ad S. Communionem.

81.
Vit. c. 7.
alias 38.
num. 113.

B. Angela de Fulgino, ante Communionem
rogabat Sanctos Angelos, & precipue S. Michaē-
lem, & Angelos Seraphim, dicens: O administra-
tores Angeli, qui Dei habetis potestatem & officia, vt
ipsum alius ministratis, ipsius notitiam & amorem cō-
ferendo, supplico, vt praesentetis enim mihi talem, qualem
Pater misericordiarum dedit eum hominibus, & qua-
lem vult & voluit à nobis suscipi & reuereri; scilicet,
vnum pauperem, dolorosum, despectum, vulneratum,
cruentatum, crucifixum, & in cruce mortuum. Ideo
vt talem recipere cupiebat hæc sancta vidua,
quia delectabatur paupertate, dolore, contemp-
tu, & hæc suis commendabat, vt Christum in
his imitarentur.

82.
Vit. l. 4.
cap. 4.

Noter B. Franciscus Borgia Præpositus Ge-
neralis nostræ Societatis, quotidie, & quidem cre-
brius, bis singulis horis, diurnis, se ipse ad vnguem excu-
tiens, explorāsq; memoriā repetebat dicta facta, ac præ-
termissa, inquirens in se grauiter, bisq; in die ritē cōfes-
sus, sacris in aurora operaturus, & vesperi, quieti se cō-
parans, nullum diem abire patiebatur, quo, non suo se
pede metiretur, actiq; temporis rationem subduceret.
Sacris verd operaturus, horas aliquot precationi im-
pendere solebat, quotidie autem rem diuinam faciebat.

83.
B. verd Aloysius noster, per omnes dies, qui con-
dictum huic cælesti epulo Eucharistico tempus antebat,

eius vnus memoriam animo & sermone vsurpabat. ^{Cap. 14}
eo que ab aliis preclare sunt literis mandata, voluebat. ^{Vita.}
de eo secum ipse meditabatur, eius vt compos esset tam ^{l. c. 4.}
assidua vota faciebat, vt familiares dicitarent, videri
illum cum parietibus sermocinari velle, aded crebro mo-
do in hoc, modo in illo domus angulo genia ad precan-
dum submittebat. Præterea in more habuit, qualibet l. c. 1.
hebdomadā seriā secundā, terciā & quariā agere gra-
tias tribus Sanctissime Trinitatis Personis sigillatim, ^{Vit.}
pro tam eximio communicata secum Eucharistia bene-
ficio, tribus verd posterioribus seris, quinta, sexta &
sabbato, isdem Personis seorsim singulis orandis impē-
dere, vt facultatem sibi præstarent, ita vt oporteret pro-
ximo consequente die Dominico cælestis conuiuij in-
eundi. Prædie Communionis id vnum mysterium in
omnibus ipsius sermonibus & congressibus versabatur,
in quibus liquida quadam voluptas, & diuini ardor
quo animus interea completeretur, eminebat: sabbato vespere
his cogitationibus imbutus quieti se tradebat. Do-
minico, primā luce cūm euigilasset hoc idem agebat, tū
horam ipsam de admirabili, que in Eucharistia fit ani-
mi cūm Deo coniunctione commentabatur. Hac elapsa,
adem sacram rei diuine operam daturus petebat: inter
quam semper immobilis genibus nitabatur.

Scribit S. Antonius, Antiquos fideles per totam ^{84.}
septimanam sanctam solitos cessare ab operibus, vt pa- ^{17. h. d.}
ret de consecrat. dist. 3. cap. pronunciantur: vt se cum ^{tit. 14. c. 6.}
diligentiā preparare possent ad communionem, & per ^{red. 7.}
septimanam etiam Pasche, alib sequentem; ad refer-
endum gratias Deo, de tanto beneficio.

CAPVT DECIMVMSEXTVM.

Quid faciendum post Communionem.

IN primis est necessarium ad vberiore fructum
perciendū ex SS. Eucharistia ritē sus-
ceptā, & ad exhibendam ei debitam reuerentiā,
ne citō abscedas à loco communionis, & te cō-
feras ad profana negotia seu occupationes natu-
rā suā non spirituales, quamuis eas ob finē su-
per naturalem habiturus sis. Ideo S. Teresia sa-
pientissima & sanctissima Virgo monebat suas ^{R. b. c. 4.}
Moniales, & in illis nos omnes, vt tamdiu post ^{c. 34. v. 14.}
communionem orarent quamdiu calor natura-
lis species Eucharistie non consumpsit, & vt tūc
eum solo Domino tractemus, non occupando
nos circa alia; idque sic persuadere conatur. Si
(inquit) dum esset in mundo, solo contactu eius vestes
sanabant infirmos, vsq; ad eos vt scriptum reliquit S.
Matth. Rogabant eum in terra Genesareth, vt vel sim-
briam vestimenti eius tangerent; & quicunq; tetigerit,
facti sunt salui; non esse dubitandum, eundem Dominū
facturum miracula dum intra nos est; si fidem viuam
habebimus; & daturam quod petemus; dum erit domi-
nostra. Non enim solet hæc Dei Maiesias; male solueri
pro hospitio, si bene recipiatur: nec ita venire absconditū,
quin se aliquantum detegat ei, qui sui illum exspectet
quis

quia multos habet modos se offendendi anime. Sed si subito post Communionem illum relinquimus non habemus causam cur queramus si parum videamus anime nostre in virtutibus profectum. Deinde enim fuse commendasset longiusculum cum Christo in Eucharistia suscepto commorationem, & improbasset eorum morem; qui Christi Corpus intra se habentes non dum per naturalem eorum consumptis speciebus; Christi imaginem aspiciunt (notate reflexionem & metaphysicam Sanctæ) Christo ipso intra se quasi relicto, tandem caput illud concludit; dicens eos qui cito se ad negotia proripiunt ita facere, ac si Christo domum nostram ingresso domo ipsi exirent, & vigeret, ne Christus domum eorum occupet & incolat. Sic & altera Societatis nostræ filia, ex illo sancto Monasterio Florentino, Angelorum nuncupato, in quo P. Laynez, tempore S. Ignacij quotidianam communionem Monialibus introduxit ad hæc tempora continuatam, B. M. Magdalenæ de Pazzis (sicut scribit Puccinus in eius vitâ) dicebat suis Nouitiabus quæcum erant Magistra: Si desideratis breui peruenire ad magnam perfectionem, accipite pro Magistro vestro Crucifixum, attentas præbeate aures eius verbis, quia perpetuo vos alloquitur in corde, maxime in illâ horâ quando recepistis SS. Sacramentum. Idque à teneris annis dixit sibi valde fuisse utile. Vnde cum aliqua non communicaret, dū posset, egre ferebat, dicens: Non esse efficacius medium ad acquirendam perfectionem veram hoc SS. Sacramentum. Et si hoc bono vii sciretis, in paucis diebus replecerimini caelesti amore. Memineritis Deum esse immensam charitatem, & ex amore, se velle communicare animabus, beneficio huius amorosi cibi. Ideo magis opportunum tempus ad crescendo in perfectione vite spiritualis, dicebat esse illud post Communionem. Quam ob causam, vetabat suas Nouitias, adeo cito post communionem conferre se ad exercitia communia. Et post Communionem, suadebat offerre Domino Deo omnia opera & exercitia spiritualia illius diei, in preparationem cibi sacri, die sequenti recipiendi. Si Corpus per tactum appropinquans corpori, immutatur actione, (inquit S. Io. Clim. differens de utilitate orationis) quomodo non immutabitur, quod Dei corpori, manibus innocentibus propinquatur: Credamus ergo his Sanctis Virginitibus, & exequamur earum monita, nec pretextu parandæ lectionis vel concionis, aut addiscendæ, vel similem ob causam, iudicio Dei & Superiorum non probandam, cito nos subducamus à Domino Iesu intra nos recepto: quin potius, diutius moremur cum illo, vt ab eo in his ipsis magis iuamur, ob quæ deseritur à tepidis, Origo enim fontium & fluminum omnium mare est, inquit S. Cant. S. Bern. virtutum & scientiarum Dominus Iesus Christus. Quis enim Dominus virtutum, nisi ipse est Rex gloria. Sed & iuxta Annæ Canticum, idem ipse Deus scientiarum Dominus est. Continentia carnis, cordis industria, voluntatis rectitudo, ex illo fonte manant. Non solum autem, sed & si quis callet ingenia, si quis nitet eloquio, si quis moribus placet, inde est: inde Lancij Opusc. Tom. 2.

scientiæ, inde sapientiæ sermo. Theauri siquidem sapientiæ & scientiæ ibi omnes absconditi sunt. A Christo igitur recepto intra nos, quæramus illa omnia, quibus indigemus; nec ab eo propter illa, alibi, à nostrâ scilicet industriâ & labore, querenda, cito discedamus. Quam ad rem facit quoddam monitum diuinitus communicatum nostro P. Balthasari Alvarez, teste P. Ludouico de Ponte in eius vitâ: Magni (inquit) semper faciat, qui communicat, tempus, quo Diuina Maiestas cum ipso manserit: P. 74. in quo potius attendat, vt diuinam presentiam veneretur: supple xq. oret, impertiri sibi diuinam eius benedictionem; sibiq; persuadeat, se dignum non esse, cui Deus faciem suam ostendat, quàm vt prolixas ratiocinationes ac meditationes instituat: & attendat ne vel momentum amittat tam felicitatis temporis quo frui ac negotiari possit cum diuina eius Maiestate, iuxta verbum illud Ecclesiastici: Non defrauderis à die bono: & particula boni doni non te pretereat. Hoc dico propterea, quia multis communicantibus pruriant pedes, vt inde discedant sub pretextu lectionis, colloquutionis, aut etiam deambulationis, qua est phrenesis intolerabilis. Nā prolixiores orationes, pieq; lectiones quid aliud sunt, quàm quidam clamores, quibus Dominum vocamus, vt ad nostram domum venire dignetur: qua igitur stultitia est, vt post tot horas, imò etiam annos quibus egimus, pro tanto hoc fauore, quando nobis illum exhibet, non possimus nos continere, quin statim ex eadem domo nostrâ exeamus: quid nos possunt libri docere, quod non diuina Maiestas melius præsens doceat: quem saporem & delectationem nobis creatura adferre possunt, quæ ipse non possit plenius nobis conferre, nosq; saturare: & quæ sanctitatem ex earum conuersatione haurire possumus, quæ maiorem non asserat nobis familiaritas cum ipso: quid boni lectio habet, nisi quod affectum nostrum, erga ipsam Dominum excitet: & quid spiritualia exercitia nisi quod nos ad ipsum inclinēt: Ad hoc autem perpendi possunt sequentes veritates, in quibus anima cū Deo loquitur. Infirmus, Domine, qui tecum non exultat. Vnde prope est, vt cadat anima, qua tecum non exultat. Vnde poterit exultare: qui tecum Domine non est contentus, quomodo non crepat: Qui in domo suâ, non ostendit tibi promptam voluntatem, quomodo iterum tuum ad eandem aduentum expectabit: Qui dum te hospitem habet, properat vt exeat ex domo, facile ostendit, se cor habere alibi obstrictum, cui tecum manere tedium est, cum tu, ipse honoris ergo, ad ipsum accesseris, Deus eius & totum bonum eius: cū quo v omnia negotia sua feliciter expedit, non habet amplius quod agat aut querat: cumq; solius huius rei causa, natus sit in mundo, facile ostendit, se phrenesi laborare, si tecum non maneat libenter.

Has & similes sententias vit hic sanctus proponebat cum ingenti sensu, ob tepiditatem eorum qui sacrum faciunt aut communicant, nec tempus sibi sumunt, in quo fruantur Domino quem in domum receperunt. Hæc P. Ludouicus de Ponte annotauit de suo sancto Instruttore, quem in tertio probationis anno habuit, sanctus & ipse, dignusque tali Magistro discipulus.

Eandem ob causam noster P. Leon. Lessius, Vit. c. 11. Hh 2 A 58. num. 57.

A sacrificio per horam integram cum sancto quem re-
ceperat hospite, sanctè se occupabat.

Noſter S. P. Ignatius non ob debilitatè cor-
poris Miſſam celebrare non poſſet, ſacrâ tamen
Enchariſtiâ acceptâ, per duas horas contempla-
tioni vacabat.

Diar. C6.

ſal.

87.

Addam hoc loco pro coronide huius capi-
tis formulam gratiarum actionis poſt commu-
nionem factam à quodam noſtræ Societatis
Patre, qui Romam ad Congregationem pœkavâ
generalem miſſus fuit pro eligendo nouo Præ-
poſito generali Societatis noſtræ à Prœuincia
Aragonie, plenâ viris doctis & ſanctis. Non
nomino iſtum Patrem, (quia exiſtimo ad-
huc eum viuere) ne modeltiam eius & humi-
litate offendam. Attulit hanc Formulam
noſter P. Albertus Menzynſus Polonus pro fi-
de Chriſti poſtea in Iaponia interfectus, cum
mulcò ante felicem ſuum ex hac vita exitum,
rediiſſet ex Hiſpania in Poloniam. Hæc Formu-
la eſt huiusmodi latinè ex Hiſpanico à me fide-
liter reddita.

Poſt communionem intret anima intra ſe, &
proſternat ſe ante Ieſum, quem conſiderabit tan-
quam Regem, vel, prout illi Deus inspira-
bit: ita, vt proſtrata ante ſuum Deum ſide vi-
ua, acſi illum oculis corporeis realiter videret, di-
cat.

Sanctiſſima & Beatiſſima Trinitas, Domine &
Deus meus amantiſſime, vellem eſſe realiter Deus, vt te
amarem, tibi ſeruirem, te laudarem, magnificarem (a-
gradeſcer) cognoſcerem, & honorarem infinite, prout
mereris. Et poſtquam id ſeciſſem, quò magis magnifica-
reris, vellem me facere mancipium tuum, & poni in in-
ferno, vel annihilari, & deſinere eſſe Deus, pro tuo amo-
re, vt ita appareret, quò tu ſis, ſiquidem es talis, & tam
bonus, qui merearis, vt qui ſis Deus, pro tuo amore, deſi-
nat eſſe Deus (dexe de ſerſo) vel, qui exiſtens Deus, fiat
tuum mancipium (ſolaus) vel vt qui Deus ſis, ad dan-
dum tibi guſtum, ſe poneret in inferno vel annihilaretur, quò
hæc ratione magis replenderet tuum eſſe, magnitudo,
bonitas, & alia attributa. Verumtamen Domine, iuſta
meam poſſibilitatem & ita acſi eſſem Deus, tibi gra-
tulari te laudo, benedico, honoro, & habeo particularem
& ſummam complacentiam, quòd ſis infinite ſanctus,
bonus, ſapiens, omnipotens, æternus, & quòd hæc & om-
nia alia attributa ac perfectiones ſini infinite: & quòd
habendo tantas ac tales, ſis vnus ſolus Deus, & nò mul-
ti: & quòd ſis is, qui es, & non alius: & quòd ſis tres
perſone, & non plures nec pauciores: & quòd Pater ſit
Pater & non Filius, nec Spiritus ſanctus: & quòd Filius
ſit Filius, & non Pater nec Spiritus ſanctus: & quòd
Spiritus ſanctus ſit Spiritus ſanctus, & non Pater nec
Filius: Denique quòd ſis is qui es, cum illis perfectioni-
bus quas habes & non cum aliis: quòd ſis Trinus &
Vnus, & non alio modo.

Item gratias tibi ago, te laudo, & honoro & habeo
ſummam complacentiam pro gratiis, & donis, virtuti-
bus & beneficiis, que ſeciſti Ieſu Chriſto naturali Filio
tuo, Domino, Regi naturali meo, Fratri amantiſſimo,

vniedo illum illi ſacratiſſimæ Humanitati & non al-
teri ad vnionem cum Deo, & pro omnibus aliis benefi-
ciis. Et quia meam Matrem Mariam amantiſſimam,
eueſtaſti ad dignitatem & honorem Matræ Dei, Reginæ
celi, & Domina noſtra, cum omnibus aliis priuilegiis &
prærogatiuis quas ei dediſti, in particulari pro eius Pu-
riſſimâ conceptione, & quia totum hoc ſeciſti illi &
non alteri. Tandem tibi gratias ago, honoro te, laudo,
& habeo ſummam complacentiam, quòd dignatus ſis
create totum Vniuerſum, cum tot & talibus creaturis,
& non aliis, cum diſpoſitione quam habent, & non cum
aliâ: & quòd omnes ordinaueris propter ſeruitiū homi-
nis, & hunc propter tuam gloriam. Et valde ſpecialiter
te laudo, & mihi complæce, quòd prædeſtinaueris tot
& tales Angelos & homines, & cū tali matore & mi-
nore gloria, iuxta vniuerſiſque merita, & non plus.
Et quòd pro iſtâ ſalute hominis direxeris omnes res, et-
iam ipſam Incarnationem & mortem Filij tui.

Ego Domine ſequendo conſilium Ieſu, qui dixit: Ro-
gate ergo Dominum meſis, vt mittat operarios in meſ-
ſem ſuam, te rogo cum inſtantiâ Domine.

Pater vide regiones que alba ſunt ad meſſem. Aſpi-
ce Deus meus anima mea, oculis miſericordiæ, & compa-
tere omnibus Sinenſibus, Iaponibus, Indiis Orientalibus
& Occidentalibus & toti gentilitati, vt cognoſcant te
Deum viuum, verum, & quem miſiſti Ieſum Chriſtum.
Mitte ergo operarios in meſſem tuam.

Pater, vide regiones, qua alba ſunt ad meſſem. Aſpi-
ce Deus anima mea, oculis miſericordiæ, & compa-
tere omnibus Mauris, Turcis, & reliquis nationibus que ſe-
quuntur impiam ſectam Mahometis: vt cognoſcant te
Deum viuum, verum, & quem miſiſti Ieſum Chriſtum.
Mitte ergo operarios in meſſem tuam.

Pater, vide regiones que alba ſunt ad meſſem. Aſpi-
ce Deus meus anima mea, oculis miſericordiæ, & compa-
tere omnibus Hereticis, Schiſmaticis, Iudeis & om-
nibus aliis, qui ſeparati ſunt à corpore tue S. Ecclie,
vt vniantur & incorporentur in illam: vt cognoſcant
te Deum viuum, verum, & quem miſiſti Ieſum Chri-
ſtum. Mitte ergo operarios in meſſem tuam, propter te
ipſum, propter te ipſum, propter te ipſum, propter Ieſum
Chriſti ſanguinem, propter merita B. Mariæ, Angelorū,
& Sanctorum omnium, vt ſic fiat vnus ouis & vnus
paſtor, & dealbentur omnes in ſanguine Ieſu.

Pater vide Eccleſiam tuam ſanctâ. Aſpi-
ce Deus meus anima mea, oculis miſericordiæ & compa-
tere tua S. Ecclie & toti populo Chriſtiano: Pone Deus meus ſpi-
ritum nouum, & renoua omnes ſtatus, vt quilibet iuxta
ſuam obligationem tibi ſeruiat, & ſe magnificet, puritate
anima. Reforma Domine ſtatum Clericalem incipiendo
à Papa, ſq, ad minimum Clericum, dando bonos &
ſanctos Pontifices, Cardinales, Archiepiſcopos, Epiſcopos,
& alias Dignitates, & omnes perſonas Eccleſiaſticas, vt
ſit ſicut in primitiua Eccleſiâ. Reforma etiam Reli-
giones, vt redeant ad ſanctitatem & ſeruiorem in quo
ſuerunt inſtituta. Denique vt totus ſtatus Eccleſia-
ſticus aded renouetur, vt poſſit dici id quod Chri-
ſtus dixit ſuis Apoſtoliſ: Sic luceat lux veſtra coram
hominibus, vt videant opera veſtra bona, & glorificent
Patrem veſtrum, qui in celis eſt. Reforma Deus
meus,

mens, vitas & mores status secularis, vt viuant tanquam perfecti Christiani, incipiendo à Rege supremo vsque ad alios Reges, titulos, nobiles, equites, ciues, plebeios, à maiore ad minorem: & in statu militari à Generali vsque ad minimum militem. Denique Domine ego te rogo, vt tali modo viuat quilibet in suo statu, tali puritate & perfectione, vt sint sicut Angeli in puritate, & verificetur in illis hic in terrâ, quod Iesus tuus Filius, & Frater meus amantissimus, dixit fore in celo: In celo erunt sicut Angeli Dei. Et quod melius possint implere, te rogo, vt des gratiam ad excusandum ex peccato omnibus qui in eo sunt, & illos cum omnibus aliis, qui sunt in gratia tua, conserues in illâ vsque ad mortem. Pater, si possibile est, transeant ad te preces nostras. Pater mi, vite mee, si est possibile, audi preces meas in his que peti & que petam. Si est possibile Domine, abbrevietur tempus, quo debet durare mundus, & omnes homines, qui in tempore quo debent durare, debent damnari, non crees illos Domine, & vt potius non sint, quam vt te offendant & damnentur. Crea solos predestinatos, & ex his qui condemnati sunt, solos illos qui sunt necessarij vt impleantur propheta. Et ita condemnabuntur pauciores, & non offendent te tot. Vt hac impetrem à te, ex nunc me offero per tempus quod volueris, & in æternum, ad penas inferni, manendo in gratia tua, pro omnibus & pro qualibet animâ que deberet damnari, & quam propter me liberabis: vel que te deberet offendere, etiam vno peccato veniali, & propter me eam præseruabis ab illo. Vt detur ei quod mererem contentissimus inter demones, & ipsi obstupescerent, quod haberet Deus seruum qui cum gustu incredibili pateretur illas æternas penas solum pro amore Dei sui, vel, vt vitaretur vna offensa, quamuis leuis, contra Deum suum.

Item supplico pro omnibus necessitatibus generalibus & particularibus Ecclesie Catholice, & omnium Ecclesiarum particularium, & pro omnibus necessitatibus & afflictionibus omnium hominum, vt illis remedium adhibeas, vti & meis. Pro pace & vnione inter Principes Christianos. Ordina tali modo Domine Ecclesiam, & res omnium hominum, vt ex illis resurget tua maior gloria, vt fiant magis gloriosa & honorata pro te, magis viles & conuenientes toti Ecclesie & in generali, & vnicuique in particulari.

Pater, propter Sion non tacebo, non tacebo Pater mi amantissime, vt ita, sicut peto te & tuum benedictissimum Filium Iesum cognosci & honorari in toto Orbe, ita sit mea mater Maria, & in particulari, vt declaretur eius immaculata conceptio, & hoc, antequam moriar. Et si vis me accipere pro instrumento, quamuis indignissimum, Ecce ego, mitte me.

Pater, propter Sion non tacebo, Domine non tacebo, donec tuam Ecclesiam triumphantem & militantem honores multis Sanctis Canonizatis, mortuis, viuis & venuris illis præcipue, qui vt Canonizentur, optas, &c.

Pater, propter Sion non tacebo Non cessabo Domine rogare te, pro meâ dulcissimâ & amantissimâ matre Sanctâ Societate Iesu. Pro quâ peto à te tres res: Primum, ne permittas, vt relaxetur seruos & spiritus præ-

Lancicij Opusc. Tom. 2.

mitius, & vt custodiantur in illâ perfectissimè eius Constitutiones & Regula: & vt te exhibeas benignum erga illam, inuando illam solitis gratiis, quod omnes eius filij saluentur: & ita disponas res, vt si sint aliqui in illâ præcisi, dimittantur tanquam hedi, & qui remanent, sint vt oves prædestinate. Secundo, vt concedas toti Societati, & cuiuslibet in particulari, omnes virtutes & gratias, quas peto, soleo petere, & petam pro me vel pro aliis: Specialiter infundas & perficias spiritum Apostolicum, & feruentissimum, in quolibet eius filiorum, præcipue in illis qui me amant, vel quos amo, vel se commendant orationibus meis, & in omnibus, qui sunt vel postea erunt in ministeriis animarum. Vt ita fiat dignè instrumentum totalis reformationis totius Ecclesie & conuersionis mundi. O Domine da gratiam per tuum pretiosum sanguinem, & merita Mariæ, & omnium Sanctorum, Nostro P. Generali, Prouincialibus omnibus Prouinciarum, & superioribus omnibus, vt sint sanctissimi & perfectissimi, & bene gubernent suos subditos, & hi obediant, & faciant sanctissimè & perfectissimè omnia sibi commissa. Fac hoc Domine specialiter prouidentia in hac Prouincia cum P. Prouinciali, Superioribus & subditis viuis, & futuris, & valde in particulari cum his qui sunt in hoc Collegio, & cum N. N.

Tertio, vt Societas habeat maximos Sanctos, & Martyres fortissimos ac illustrissimos, & multos canonicatos. Ex mortuis, peto omnes illos, pro quibus tua Deitas optat vt petam. In particulari pro B. Aloysio, B. Stanislao, pro S. Francisco Borgia, Fratre Alphonso, Cardinali Bellarmino, P. Realino, P. Iosepho de Anchieta, P. Suarez, P. Andrea de Oniedo, Fratre Ioanne Berchemans. Denique ad imitationem tui Propheta, propter Sion non tacebo, quæ est mea Mater Maria, propter Sion non tacebo, quæ est Ecclesia triumphans & militans: propter Sion non tacebo, quæ est mea mater Societas Iesu: & propter gloriam tuam non quiescam, quoadusque egrediatur super nos dextera tua, & nomen sanctum tuum cunctis gentibus reueletur & exaltet, vt fiat vnum otile & vnus pastor, & dealbentur omnes in sanguine Agni.

Et vt melius te possit magnificare tua Ecclesia, & quilibet in particulari, tibi supplico Domine, cuiuslibet eorum des virtutes & gratias, quas pro me soleo petere, cum dispositione & ordine qui tibi placebit, & quem iudicabis conuenientem, & qui resulet in maiorem gloriam tuam. Da nobis omnibus, Domine, fidem viuam, magis eminentem si est possibile, illa quam habuerunt ij quibus dixit Iesus: Fides tua te saluam fecit. Non inueni tantam fidem, Excelsissimam & certissimam spem, caritatem seraphicam, & ardentissimam erga te & erga meos fratres, adeo sensibilem, vt non possimus sufferre tantum ignem: omnia opera nostra, nullo excepto, bona & bene facta, oblata purâ intentione & sine altissimo. Imitentur in castitate corporis & anima & munditie ab omni peccato & defectibus, puritatem Angelicam, & virginiam mee matris Mariæ & deificam. Sequamur paupertatem Euangelicam ad simili-

Hh 3

iudi-

tudinem Iesu & sanctorum Apostolorum, ita, ut corpore & anima simus auulsi ab omnibus rebus creatis & affectibus erga res has inferiores. Obtineamus obedientiam Apostolicam, & ipsius Iesu, qui factus est obediens usque ad mortem &c. Habeamus in omnibus nostris aduersitatibus & prosperitatibus resignationem & submissionem quam habuit meus Frater Iesus erga tuam voluntatem. Da nobis Domine, donum lacrymarum & dolorem de nostris peccatis, ut illa deestemus: Da nobis donum perseverantia in omnibus nostris operibus & in omni genere virtutum, & in statu in quo sumus & erimus. Donum orationis perfecte, vtilis, & talis quae vnicuique conueniat, quamuis non habeat consolationes nec lacrymas. Donum vera deuotionis, praesertim erga Diuinam tuam Maiestatem, in quantum Deus es & homo, & erga Mariam matrem meam amatissimam, & erga omnes Sanctos & Angelos, praecipue erga meum Angelum custodem. Da nobis Domine quam maximam cognitionem tui, saltem quinque cognitiones. Primo, cognitionem propriam comprehensiuam, ut cognoscendo nos bene, usque ad atomos nostrae naturae, non sit illa res in qua nos non vincamus, nec quam non emendemus, nec in qua non faciamus tuam sanctissimam voluntatem & maiorem gloriam semper. Secundo, da nobis altissimam cognitionem tui, ut cum magnificatione tui illi cognitioni correspondeat amor ardentissimus, si est possibile, maior quam sit erga te, omnium creaturarum rationalium simul iunctarum. Tertio, cognitionem rerum moralium, tum in materia virtutum & mystica Theologia, tum ut eas operemur, & alios doceamus, qui etiam eas exequantur, tum veritates morales spectantes ad conscientias. Quarto, cognitionem veritatum scholasticarum ad illuminandas scholas (paraclaras) & hoc peto, ut impleatur regula, quae ait petendum, ut in virtute & doctrina proficiant. Sed fiat voluntas tua. Quinto, tandem claram tuam essentiam, mediante lumine gloria.

Et ad finiendum Domine has petitiones, rogo te, de tota Ecclesia, & cuilibet in particulari insatiabilem famem te amandi, & salutis animarum, puritatis Angelicae, recipiendi Corpus & Sanguinem Iesu, maioris perfectionis, & faciendi tuam voluntatem, & procurandi maiorem gloriam tuam in omnibus nostris cogitationibus, verbis & operibus, & patiendi tribulationes, & transcendendi per calicem & passionem Iesu. Domine Iesu Christe Fili Dei viui, fac nos tuam sacratissimam passionem sentire, Domine Iesu Christe, Fili Dei viui, propter crucem, sanguinem & passionem tuam, fac nos tuam sacratissimam passionem sentire. Domine Iesu Christe Fili Dei viui, propter crucem, sanguinem & passionem tuam, aut dele nos de terra viuendum, aut fac nos tuam sacratissimam passionem sentire. Anima Christi sanctifica me &c. Et tibi Sanctissima ac Beatissima Trinitas supplico, ut totam tuam Ecclesiam, & vnumquemque ponas in illo ordine rerum, & occasionebus & auxiliis quae sunt effectura, ut omnia cedant ad maiorem gloriam tuam, & tui maiorem exaltationem, prout iudicas nobis conuenire. Ided tibi supplico Pater aeternae, ut nos facias similes tuo Filio Iesu, & te Frater mi, ut nos fa-

cias perfectos sicut Pater noster caelestis perfectus est. Et te Spiritus Sancte, ut tua gratia confirmes totum Patrem, fac nos similes Fratri nostro: Frater fac nos perfectos sicut Pater noster caelestis perfectus est: Spiritus, confirma petitionem nostram, propter Deitatem tuam, propter Iesu Christi sanguinem, propter meritum matris meae Mariae, Angelorum ac Sanctorum omnium.

Ultimo rogo te Domine pro animabus purgatorij, pro quibus offero omnia mea opera, iuxta Ordinem, qui est in voto meorum operum.

Totum hoc Pater amatissime a te peto, si est possibile, ut videam totum impletum, verumtamen fiat voluntas tua. Et ut digneris hoc facere tibi do. Primo, te ipsum Deum qui es, unitatem in Trinitate, & Trinitatem in unitate. Secundo, tuum Filium Iesum cum omnibus suis meritis. Tertio, meam Matrem Mariam, Angelos, & Sanctos & animas purgatorij cum meritis suis. Quarto, omnes homines praesentes & futuros, cum omnibus operibus eorum, si sunt bona ut illa perficiam, si mala, ut ea consumas. Quinto, totum meum corpus & animam cum omnibus cogitationibus, verbis & operibus, quae habui, habeo & habebō, id est, cum tribus articulis. Primo, cum omnimoda abnegatione omnium rerum mearum, voluntatum & passionum, dando me in omnibus illis, & desiderando transire per omnes res aduersas, tribulationes, martyria, & infirmitates, quae acciderunt a primo homine usque ad diem iudicij, gustando in omnibus, simul me sacrificare & abnegare continue & in quolibet instanti, simul transire per omnia, ad imitationem Iesu, qui se sacrificauit in cruce, & qualibet die sacrificatur in Missa. Secundo, cum actu conformitatis & resignationis in voluntate Dei, resignando me & recipiendo non solum cum amore & desiderio omnes res quae mihi venient proferre vel aduersae quaeque manum & modo quo venient, sed etiam complacendo mihi summopere in eis, ut Deus faciat voluntatem suam, & permittat tales res, ad imitationem Iesu, qui in instanti sua conceptionis dixit omnibus suis tribulationibus (trabatos) & morte, conuertendo se ad suum Patrem: In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam, Deus meus voluit, & legem tuam in medio cordis mei. Tertio, reues paupertatem, castitatem & obedientiam perpetuam in Societate Iesu, & simul renouo omnia mea vota facta, & cum hoc pretendo tibi dare & renouare omnes istas res & merita & opera, nil volendo pro me, sed totum tibi do, & offero coniunctum cum meritis Iesu, Mariae, & omnium Sanctorum, ita ut remaneant omnes illi, & ego specialiter Iesu & anima mea.

Hi sunt piissimi sensus viti Religiosissimi, qui adhuc viuunt dum ista scribo, & si viuunt, eo tempore quo haec a me ex eius originali descripta lucem aspiciunt, non feret agere res bonas ab eo scriptas ad aliorum quoque utilitatem esse a me vulgatas.

Addam hoc loco monitum P. Balthazaris Aluarez pro illis qui Christo Domino, in communione recepto sentiunt se aridos: Intelligat, inquit, anima, causam cur duram se in communione sacrā sentiat, solere esse propterea, quod cum dono accepit

perit ipsum Dominum, non satiatur tanto dono, & di-
 uertens ab eo oculos, eos comitit in teneros sensus & la-
 crymas quas desiderat: quare iuste punitur in eo, ut mi-
 nus donum non accipiat, que maiori non satiatur.
 Quod si dicas te id facere: ut ipsi magis placeas: Respon-
 det ipse anima tua: Insuper ignorantia esse cogitare,
 Domino ipsi alia via & ratione placere quam ipse ve-
 lit: & prestare eius diuina prouidentie id committere,
 ut, patientie virtute armare. Additq., quando Deus in
 animam venit, non relinquere bona sua domini, non ocu-
 los misericordes, non dulcedinem & suauitatem, nec suas
 potentias & excellentias, nec vacuum sed plenum ve-
 nire, quare qui Deum habet, omnia bona habere: & op-
 timam viam valdeq., compendiosam ad omnia possi-
 denda esse, oculos ab eis auertere, ipsamq., solum deside-
 rare, nec desistere donec illam valde sibi vnitum ha-
 beat, & tunc illud Davidis implebitur Ps. 106. Sati-
 auit animam inanem, & animam esurientem satiavit
 bona.

Præclarum etiam est monitum pro aliis, scrip-
 tum à B. Catharina Bononiensi in tractatu di-
 uinitus inspirato: Cum enim tentata fuisset grauitus,
 & diu de presentia Christi in Eucharistia, & diuinitus

agnouisset veritatem huius dogmatis, Deus illi ostendit,
 quomodo verè persona que communicat sine gustu de-
 uotionis, recipit gratiam Sacramenti, dummodo ha-
 beat bonam conscientiam; quamuis spiritus tentatur
 circa fidem, vel aliquid, dummodo non prebeat consensus,
 & quod maius meritum est anime, si communiquee
 cum supradictis impugnationibus, ferendo patienter
 tempestatem spiritus, quam illa, que communicat cum
 multa dulcedine & suauitate. Hæc illa. Simile Do-
 cumentum dedit Dominus S. Gertrudi: Que
 enim oraret pro quadam, que causabatur sibi parcius
 infundi gratiam deuotionis illo die, quo esset communi-
 catura, quam quibusdam etiam priuatis diebus, Domi-
 nus respondit: Non casu sit hoc, sed dispensatiue, quia
 quando priuatis diebus, & etiam in priuatis, horis in-
 fundo gratiam deuotionis, per hoc, cor hominis ad me-
 mitor eleuari, quod tunc forte remaneret in suo corpo-
 re. Cui verò in diebus festis seu horâ communionis
 gratiam subtraherem, electorum corda magis excitantur
 per voluntatem desideriorum, siue per humilitatem. Vn-
 de tale studium, talisq., contritio magis lucratur ad eo-
 rum salutem, quam quandoque gratia deuotionis.

Hh 4

NICO.